

Ett brev hem till Sverige

Bland handlingar som förvaras hos hembygdsföreningen finns detta handskrivna brev daterat 1864. Olle Wedin har renskrivit det, vilket inte var så enkelt då många ord var svåra att förstå. Eftersom kuvertet ej återfunnits vet man inte vilken mottagaren var.

De namngivna personerna Olof Wästin och hans hustru Margareta Ersdotter boende i Oppala utvandrade till Amerika 1853. Olof Nordin och hans hustru Katarina Möller utvandrade till Amerika 1849. Med på resan var 47 Hillebor.

Olof Nordin var farfars farfar till John Norton, som besökt Hille, senast i samband med Augustana Collage Choirs framträdande i Hille kyrka.

*Andover Henty Co. Illis Nord Amerika den ---
1864.*

Min kära Missis Olson. Jag var till Galesburg för ett par eller tre veckor sedan och under samma tillfälle gick jag förbi eder sons hus, då föl det mig in at jag skulle hälsa på honom, men han var på arbete jag träffare endast hans hustru och barnen vilket alla voro friska och muntra, det föreföl sig i samtal på et annat men i synnerhet värt gamla hem och fädernesland. Hon sade det är så länge sedan vi skref hem och vi harjust ingen förtrolig i den vägen sedan min kousin Pehr Hillberg blef död, vii ni vara så god och skriva några rader ifrån oss och säga för dem at vi har alla hälsan och mår väl, det är litet besvärligt med det eländiga kriget men vi får vara glad det har ike jort oss någon skada ännu på annat sätt; än att; vi får stora skatter och att; alt vi skal köpa är 4 a 6 gånger så dyrt mot vanligt, våra anhöriga derhemma var missbelåten med vårt giftermål emedan jag var fattig ung och oförståndig naturligtvis med det har gått bätter än vad som troddes. Jag är min husbonde trogen och det är han mot mig och när kärleken är då vi nog, vi har förvärvat oss det hus och lått som ----- och dessutom har vi 400 dollar på ränta vi har tänkt om vi fick någon passande farm ikring Andover på något tjenligt så skulle vi selja vad vi har här och giva oss till farma min husbonde tycker det llef tråkit at arbeta för dagen i all sin tid det vore bätter at arbeta för sig sjelf så kunde vi ----- krejatur och taga vår näring på annat håll så kunde det bli något at göra för gossarna när de börjar nu snart at bli stor at de kan arbeta de största till åtminstone. Jag skulle önska att ni sänder min hälsning till min svärmor mina svågrar och svägerskor och många andra bekanta. Särskilt har jag velat haft min hälsning till min kära syster och svåger min gamla fader m.m. och mina kousiner jag har tänkt många gånger om jag fick tala med dem ännu en gång häri världen men det kan vist icke gå an emedan det är för långt oss emellan be dem skriva till oss så fort de kan och låt oss få veta hur det står till der hemma och om de alla lever, säg för oss om faster brita lever och i

vad tillstånd hon är jag skulle så gärna önska att; min husbonde varit hemma så at han har fått sagt sin mening men jag har nämnt det var besvärligt at ni skulle ha så bråttom ni har kunnat stanna till middag så har ni fått talat vid honom men nu lär det väl intet kunna jelpas glöm icke at hälsa även ifrån honom fast han nu intet är hemma.

*Olof Wästin och Hustru
Galesburg Knoks Conty Illinojs Nordamerika*

P,S,M, Det är underligt när man betraktar tidernas gång huru de kan förändras på mångfaldiga sätt även här vid lag. Jag hälsade på Olof Wästin för omkring 6 år sedan han hade då et litet snygt hus efter behov och omständigheter vad jag har hört så var hans förråd icke så stort ifrån hemlandet, likväl vet jag icke säkert emedan det icke har varit något särskilt tal därom, men ett vet jag, nu har han movat det lilla huset inpå lått och jort sig ett större med opstärns rum. Jag frågade icke huru många familjer han hade till hyresgäster opstärns men 2 tror jag då säkert, det var inredningen i deras boningsrum var besynnerligt nog tillställt af et ----- och att vara jort till det mesta med egen hand, han hade bara 7 dörrar på sitt; loningsrum en dör inåt gården en ut åt gatan en åt et rum at sätta undan varje handa saker som man icke behöver för jemnan en till buttreri eller skafferi om jag minns rätt en till bäddrummet en till sittingrummet en till ett litet klädeskontor. Et fel var det han hade gjort fönsterna på en sida av rummet men det störde ingenting emedan det var ljust nog i rummet hon behövde icke at gå ut om dören efter någonting endast efter ved och det jorde gossarna när jag såg den ena trodde jag det var Olof Jonsson i Oppala jemte detta säger hans hustru de har 400 dollar utsatta på enträs och förtjänsten är jord bara med händerna, då deremot nu en Jon Anderson som hade kanhända 5000 dollar eller så nära nu vad jag förstår sitter han i knappa omständigheter nog det står icke i min magt at döma den ena och berömma den andra utan ----- Jon Anderson spelade icke bort sitt gods icke söp han op det

heller utan hade han något fel i den vägen så var han för godtrogen om dem han icke skulle ha varit och fört sina räkningar bätter, --- men hur är det medan pennan håller på och går. Jag tyckte mitt hus stå på någorlunda jemna fötter förleden höst, men nog är det bra olikt sig nu. Jag tänkte då nu må väl tiden vara inne att jag till åtminstone måtte få sansa mej och vara i stillhet herefter men jag fick hela motsatsen. Jag har mera att styra med än för, och olyckorna tar den ena den andra vid handen. Förleden höst mistade vi en ko som gick med andra kalven eller rättare sagt hon stals lort även en 2 års stut, förleden vår en mär nu i dessa dagar en kalv. Det tycks gå an på ----- Stupar så gossarna i kriget så blir det ändå något till. Jag har färsk berf ifrån dem Charls har ännu icke varit i någon drabbning. Lars säger vi har varit i en svår drabbning, det var stor förlust på båda sidor, men fienden måste retirera och lemna kanonerna på slagfältet de döda ligger oppallad i korsvis det vil säga detsamma som vedhögar eller vedstön, emedan ingen tid har blivit att begrava dem, nu går vi mars både natt och dag nära på, mina fötter är såriga men det bryr jag mig intet i bara jag får jäckta Rebellerna. Jag skulle tro i vill hälsa deras Cousins och släktingar, jag vil även frambära min hälsning till alla mig känner jag får be på deras vägnar om et bref tillbaka så fort ni kan och sända det till Gales burg Knoks Conty Illinois Nordamerika med det samma kunde jag få veta om smeden Abr Lundkvist i björke lever. Jag har lust att skriva ett brev till honom.

O. Nordin

[Hillebygden, Nr. 1, 2009]